

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE
zeventiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in
haar openbare terechtzitting van 10 december 2003
het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Notitienummer 66.98.282/02/7

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN :

schrijnwerker-meubelmaker, geboren te
op , wonende te ;

ter terechtzitting vertegenwoordigd door Mr. , advocaat te

Beklaagd van : te :

A. vanaf 1 september 2001(stuk 35 66.98.282/02) tot en met de datum der dagvaarding:

bij inbreuk op de artikelen de artikelen 42 § 1, 43 § 4, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het
decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25
maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom
of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg,
op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van
titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, door bij het
bouwen, het gebruiken van een grond voor het plaatsen van één of meer vaste inrichtingen, het
afbreken, het herbouwen, het verbouwen van een bestaande woning, instandhoudings- of onder-
houdswerken uitgezonderd,

de voorwaarden gesteld in het advies van de gemachtigde ambtenaar, waarvan het beschikkend
gedeelte in de schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het College van Burgmeester en Sche-
pen te d.d. 15 maart 1999 werd overgenomen, niet in acht te hebben genomen,

feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 146 al. 7°, 147, 149 en 204
van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, werken, han-
delingen of wijzigingen die een inbreuk zijn op de bouw- en verkavelingsvergunningen die zijn ver-
leend krachtens het decreet betreffende ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 te
hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden te hebben

in casu :

1. het niet respecteren van de volgende voorwaarden opgenomen in het beschikkend gedeelte van
bouwvergunning:
  - het schuilhok mag niet gebruikt worden als stal
  - de gevels dienen volledig afgewerkt te worden in hout behalve de zijgevel rechts die volledig
open moet gehouden worden waarbij betonnen blokken niet zijn toegestaan
  - de vloer mag niet verhard zijnterwijl :
  - het gebouw gebruikt wordt als stal
  - de vloer verhard is

- geen enkele zijde volledig open is
  - de onderkant van de gevels opgetrokken is in betonnen panelen:
2. het niet respecteren van het goedgekeurd bouwplan:
- de linker zijgevel is 2,85 meter hoog in plaats van 3.80 meter
  - de rechterzijgevel is 3,40 meter hoog in plaats van 2.20 meter

B. bij inbreuk op artikel 44 § 1, 2°, strafbaar gesteld door artikelen 64. eerste, tweede en vijfde lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stede-
bouw (*feiten tot en met 24 maart 1997*)
en vanaf 25 maart 1997 geformuleerd in de artikelen 42 § 1. 2°, strafbaar gesteld door artikelen 66,
eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördi-
neerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom
of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg,
op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van
titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet,
namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van
burgemeester en schepenen het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd en deze toe-
stand in stand gehouden te hebben

feiten vanaf 1 mei 2000 strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-4°, 146 al. 1-1°, 147,
149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening
door het reliëf van de bodem aanmerkelijk te hebben gewijzigd zoals bepaald in artikel 99 § 1,4° en
het voorlaatste lid

in casu :

1. op niet nader te bepalen data in de periode vanaf 7 maart 2002 tot 28 maart 2002:

het wijzigen van het bodemreliëf door het terrein op te hogen met grond vermengd met inerte
materialen;

2. vanaf een niet nader te bepalen datum in de periode vanaf 7 maart 2002 tot 28 maart 2002 (uit-
voeren reliëfwijziging), tot en met de dag der dagvaarding:

de in sub B1 omschreven wederrechtelijke toestand in stand gehouden te hebben.

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A**, **B1** en **B2** de opeenvol-
gende en voortgezette uitvoering zijn van een zelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvor-
dering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der
dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging.

aard en oppervlakte: bouwland, 1 ha 8 a 40 ca
wijk en nummer van het kadaster:

[vroeger gekend als

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:
die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van aankoop ontvangen op 07/05/1998.

geboren op 07/10/1956

Gezien de processen-verbaal.

Gehoord het Openbaar Ministerie in haar voordracht van de zaak en in haar eis.

Gehoord de beklaagde in zijn verdediging, vertegenwoordigd door Mr advocaat voornoemd.

1. In hoofdde: verzoek tot uitstel.

In termen van pleidooien werd in hoofdde verzocht de behandeling van de zaak te willen uitstellen om beklaagde toe te laten de beslissing af te wachten van een gebeurlijke regularisatie, waartegen het Openbaar Ministerie zich heeft verzet. Namens beklaagde werd voorgehouden dat thans een procedure in beroep voor de Raad van State hangende is (zie stuk neergelegd ter terechtzitting) en dat beklaagde de beslissing van dit rechtscollege wil afwachten vooraleer te voldoen aan de herstellvordering.

Beklaagde werd door de rechtbank uitgenodigd zich ook reeds te verdedigen ten gronde.

- Vooreerst ontnemt de aanvraag tot regularisatie de strafbaarheid niet. De rechtbank dient immers de toestand te beoordelen volgens de tijdsbepalingen in de omschrijving van de ten laste gelegde feiten, hetzij in de periode vanaf 01.09.2001 tot en met 17.09.2003. De geviseerde strafbare handelwijzen betreft hierbij het niet-naleven van de opgelegde bouwvoorwaarden zoals omschreven in de tenlastelegging A én het zonder *voorafgaande* bouwvergunning wijzigen van het bodemreliëf in de zin van de tenlastelegging B. De gebeurlijke inwilliging van de aanvraag in de toekomst brengt hoe dan ook geenszins met zich dat beklaagde vooraf in de te beoordelen periodes respectievelijk had gebouwd conform de opgelegde voorwaarden én over de vergunning beschikte voor een reliëfwijziging, zoals nochtans vereist was.

- Beklaagde wenst verder het litigieus pand niet in de oorspronkelijke staat te herstellen zolang er een administratieve mogelijkheid bestaat dat de bouwwerken toch zouden worden vergund. De rechtbank dient echter enkel rekening te houden met de situatie op het ogenblik van de uitspraak en is geenszins verplicht het afronden van een hangende administratieve procedure af te wachten vooraleer uitspraak te doen over de strafvordering en het herstel.

Trouwens bezit de strafrechter sedert de inwerkingtreding op 22.08.2003 van het Decreet van 04.06.2003 houdende wijziging van het DRO van 18.05.1999, overeenkomstig art. 8.1° in fine, een ruimere appreciatiebevoegdheid met betrekking tot de op te leggen termijn, nu die thans de termijn van één jaar zoals voorheen voorzien in art. 149 §1 in fine van het voormelde Decreet, mag overschrijden.

Er zijn dienvolgens géén gegronde redenen om in te gaan op het verzoek van beklaagde om hem een uitstel te gunnen.

2. Beoordeling van de feiten.

Volgens de verklaringen in het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting wordt de materialiteit der feiten niet betwist.

Beklaagde is inderdaad sinds 07.05.1998 eigenaar van een bouwland, gelegen te _____ ten kadaster gekend onder _____ (voorheen _____ groot 1ha 8a 40ca.

niettegenstaande beklagde wist dat er proces-verbaal was opgesteld wegens een stedenbouwkundige inbreuk, bewijst slechts dat deze derde handelde conform de instructies van beklagde. Een verder politieel onderzoek, strekkende tot het verhoor van de betrokken derde, dringt zich dan ook niet op.

Gelet op de overeenstemmende gegevens van het strafdossier en de behandeling ter terechtzitting is aldus genoegzaam bewezen dat beklagde zich schuldig heeft gemaakt aan de in de tenlasteleggingen A en B omschreven strafbare feiten.

3. De straftoemeting.

Bij toepassing van art. 65SW dient geoordeeld dat wegens de onderscheiden tenlasteleggingen A en B samen in al hun onderdelen, slechts één straf dient te worden uitgesproken. Immers, zijn deze aan beklagde ten laste gelegde feiten de uiting van eenzelfde strafbare gedraging.

Nu beklagde zonder meer zijn initiële plannen heeft uitgevoerd (bouwwerken verder afgaande op de reeds aangebrachte elementen, zoals voorhanden op het ogenblik van het bevel tot stopzetting der werken) en hij aldus wist dat hij wederrechtelijke werken uitvoerde, terwijl hij al die tijd wetens en willens een manifest wederrechtelijke toestand in stand heeft gehouden, minstens gedurende de vrij lange periode voorzien in de tenlasteleggingen, heeft hij onmiskenbaar het belang van de gemeenschap totaal ondergeschikt gemaakt aan zijn persoonlijke belangen.

Een principiële beteugeling is dan ook vereist. In acht genomen echter zijn vlekkeloos strafverleden kan een deel van de op te leggen geldboete met gewoon uitstel worden verleend.

4. De herstellvordering.

Na onderzoek van de stukken in het strafdossier blijkt dat met betrekking tot het perceel, gelegen te

groot 1ha 8a 40ca, in naam van het College van Burgemeester en Schepenen door haar aangestelden op 17.06.2002 werd beslist tot het instellen van een vordering tot herstel in de oorspronkelijke staat, met name het slopen van het schuilhok (st. 41 dossier 2) krachtens art. 149 van het Decreet d.d. 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O. Er werd alsdan niet aangedrongen om de overtreder een dwangsom op te leggen bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

Ook de stedenbouwkundig inspecteur formuleerde op die basis een herstellvordering op 09.08.2002 (st. 28 ev dossier 1) ertoe strekkende de stal af te breken, de aangebrachte ophogingen van het terrein te verwijderen, de eventuele vloerplaat en funderingen te verwijderen evenals alle afbraakmaterialen. De stedenbouwkundig inspecteur drong wél aan om de overtreder een dwangsom op te leggen van 125€ per dag bij niet-uitvoering van het vonnis binnen de gestelde termijn.

In zijn verhoor van 16.07.2002 verklaarde beklagde zich niet bereid vrijwillig over te gaan tot afbraak. Wel, integendeel, hij stelde een nieuwe aanvraag te zullen indienen. Klaarblijkelijk werd die regularisatieaanvraag geweigerd op het niveau van het College van Burgemeester en Schepenen én van de Bestendige Deputatie. Thans zou beklagde zich hebben voorzien bij de

Raad van state.

In termen van pleidooien werden beklagdes kansen op een regularisatie gunstig ingeschat in het licht van een Ministeriële Omzendbrief nr. 2002/01 én het feit dat hij zich inmiddels ook heeft laten inschrijven als landbouwer in bijberoep.

Het staat niet aan de rechtbank de opportuniteit van de vordering te beoordelen.

Nu de herstellvordering noch onwettig, noch kennelijk onredelijk is, noch op enige andere wijze een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur miskent, dient op die vordering te worden ingegaan in de mate zoals omschreven in het dictum. De gevorderde maatregel is op heden immers nog steeds nodig om de sporen van het misdrijf te doen verdwijnen.

Ten einde echter zo maximaal mogelijk rekening te houden met de gebeurlijke kansen van beklagde op een regularisatie, dient de termijn die de rechtbank moet bepalen voor de uitvoering van de herstelmaatregel, inderdaad langer dan gewoonlijk te worden gehouden, hetzij op 2 jaar.

Gezien de hiernavolgende artikelen :

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 194;

Wetboek van strafrecht, art. 40,65;

Decreet van 22 oktober 1996 art. 42§1, 43,§4, 66, eerste, tweede en vijfde lid, 68;

Drecreet van 18 mei 1999 art. 2, 99§1-4°, 146a.1-1°,7°, 147, 149, 204; Wet van 29 maart 1962 art. 44§1,2°, 64, eerste, tweede en vijfde lid, 65;

Wet van 29 juni 1964, art. 8 §1, gewijzigd door de wet van 10 februari 1994, art. 4;

Wet van 5 maart 1952, art. 1, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 1;

Wet van 1 augustus 1985, art. 28 en 29, gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art. 3, en door de wet van 18 februari 1997, art. 2;

Wet van 28 juli 1992, art. 71; K.B. van 23 december 1993, art. 1 en 2 tot wijziging art. 91 van K.B. 28.12.1950; K.B. 11.12.2001;

EG Verordening nr. 1103/97 van de Raad van 17.06.1997;

EG Verordening nr. 974/98 van de Raad van 03.05.1998;

Eurowet 78 d.d. 26.06.2000 art. 2, 3, 4, 6 en 9; K.B. 20.07.2000;

Eurowet 77 d.d. 30.06.2000 art. 3; K.B. 20.07.2000

Om deze redenen, de rechtbank, rechtdoende op tegenspraak:

Zegt dat er géén afdoende gronden zijn aangetoond om in te gaan op het verzoek tot uitstel van de behandeling der zaak.

Nopens de strafvordering:

Veroordeelt beklagde wegens de tenlasteleggingen A en B samen in al hun onderdelen, tot een **geldboete** van 100 euro, vermeerderd met 40 opdecimen, **500 euro** bedragende.

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen **vervangen** worden door een **gevangenisstraf** van **1 maand**.

Overwegende dat de veroordeelden nog geen veroordeling hebben ondergaan tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan 12 maanden en dat men hopen mag dat zij zich voortaan niet meer zullen misdragen, gelast gedurende een termijn van **3 JAAR, GEWOON UITSTEL** van de **tenuitvoerlegging** van 50 euro van de uitgesproken geldboete van 100 euro, vermeerderd met 40 opdecimen, 250 euro bedragende, de vervangende gevangenisstraf voor het gedeelte van de geldboete met uitstel verleend, bepaald zijnde op 15 dagen.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van **TIEN EURO**, vermeerderd met 40 opdecimen, 50 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot de financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke geweldsdelicten, namelijk eenmaal deze bijdrage lastens beklagde.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op van **25 euro**.

Veroordeelt de beklagde tot de **kosten** van deze instantie, aan de zijde van het OM in hun geheel begroot op de som van **153,16 euro**.

Nopens de herstelvordering:

Stelt uitdrukkelijk vast dat een herstelmaatregel werd aformuleerd met betrekking tot het perceel gelegen te groot 1ha 8a 40ca. voorheen

Dienvolgens, beveelt aan beklagde over te gaan tot **herstel** van de plaats in haar oorspronkelijke toestand conform de vordering daartoe van het college van burgemeester en schepenen d.d. 17.06.2002 (stuk 41 strafdossier 2) én van de stedenbouwkundig inspecteur d.d. 09.08.2002 (st. 28 ev dossier 1) ertoe strekkende de stal af te breken, de aangebrachte ophogingen van het terrein te verwijderen, de eventuele vloerplaat en funderingen te verwijderen evenals alle afbraakmaterialen;

Bepaalt de **termijn** voor de uitvoering van de herstelmaatregel op **2 jaar** vanaf de dag waarop onderhavig vonnis in kracht van gewijsde zal zijn getreden;

Zegt voor recht dat, na het verstrijken van deze termijn van uitvoering, op vordering van de stedenbouwkundig inspecteur, door de veroordeelde een **dwangsom** verschuldigd zal zijn van €125 per dag vertraging in de tenuitvoerlegging van de voormelde herstelmaatregel;

Beveelt dat, voor het geval de plaats niet binnen de door de rechtbank gestelde termijn in de vorige staat wordt hersteld, het College van Burgemeester en Schepenen dan wel de stedenbouwkundige inspecteur ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien overeenkomstig hetgeen is bepaald in **art. 153** van het Decreet van 18.05.1999 houdende de Organisatie van de R.O.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
TIEN DECEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE.

Aanwezig :

alleenrechtsprekend rechter in strafzaken;
substituut-procureur des Konings;
griffier.